

Ο ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΙΡΑΝ ΣΤΙΣ ΔΙΕΝΕΞΕΙΣ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Του Τέρι Έβανς

HENGAMEH GOLESTAN

Τεχεράνη, 8 Μάρτη, 1979 : 100.000 γυναίκες και άντρες διαδηλώνουν κατά της προσπάθειας να επιβάλλουν στις γυναίκες να φορούν υποχρεωτικά μαντίλα (χιτζάμπ) που να καλύπτει τα μαλλιά και το λαιμό μετά την ανατροπή του υποστηριζόμενου από τις ΗΠΑ σάχη. Το καθεστώς δεν είχε τη δυνατότητα να επιβάλει το χιτζάμπ έως το 1983 όταν παγώθηκε η αστική αντεπανάσταση των κληρικών. Το καθεστώς προσπαθεί να επεκτείνει την αντιδραστική επιρροή του σε όλη τη γύρω περιοχή.

Το αντιδραστικό αστικό κληρικό καθεστώς στην Τεχεράνη πιέζεται να επεκτείνει την περιφερειακή δύναμη και επιρροή του με τη χρήση των όπλων. Οι ηγέτες του πασχίζουν να επεκτείνουν πέραν των συνόρων του Ιράν την επί σαράντα ετών πολιτική τους αντεπανάσταση η οποία εξανάγκασε σε υποχώρηση τους εργαζόμενους, τους αγρότες, τις γυναίκες και τις καταπιεζόμενες μειονότητες που είχαν πραγματοποιήσει την ιστορική Ιρανική Επανάσταση του 1979. Η πιο πρόσφατη κίνησή τους ήταν από κοινού με την Χαμάς να σχεδιάσουν, να εξοπλίσουν και να εξαπολύσουν το δολοφονικό πογκρόμ της ισλαμικής αυτής οργάνωσης στο Ισραήλ στις 7 Οκτώβρη.

Σήμερα ο πόλεμος του Ισραήλ για τη διάλυση της Χαμάς είναι επίσης ένας πόλεμος που έχει στόχο να πλήξει τους κυρίαρχους στην Τεχεράνη οι οποίοι εκφράζουν ανοιχτά το αντιεβραϊκό μίσος τους και καλούν για την καταστροφή του Ισραήλ.

Η Τεχεράνη ισχυρίζεται ότι ηγείται ενός «άξονα αντίστασης» κατά του Ισραήλ. Μαζί με την Χαμάς, οι συνεργάτες της περιλαμβάνουν την Χεζμπολάχ στον Λίβανο, τις ένοπλες πολιτοφυλακές που προώθησε και καθοδηγεί στο Ιράκ και τη Συρία, καθώς και τους αντάρτες μαχητές Χούθι στην Υεμένη. Όλοι τους συμμαρτυρούν το μίσος των Ιρανών κυρίαρχων προς τους Εβραίους.

Στις 3 Ιανουαρίου το ιρανικό πρακτορείο ειδήσεων Tasnim κατηγόρησε το Ισραήλ για τις βομβιστές επιθέσεις αυτοκτονίας του Ισλαμικού Κράτους που σκότωσαν 89 ανθρώπους οι οποίοι συμμετείχαν στην επετειακή εκδήλωση στην πόλη Κερμάν του Ιράν για τη δολοφονία του Ιρανού στρατηγού Κασέμ Σουλεϊμάνι το 2018. «Το Σιωνιστικό καθεστώς διέταξε το χαλιφάτο του ISIS» να πραγματοποιήσει την επίθεση, όπως ισχυρίστηκε το Tasnim. Η αβάσιμη αυτή κατηγορία παρουσιάζεται ως επιχείρημα που στηρίζει με την επιμονή του καθεστώτος ότι το Ισραήλ και οι Εβραίοι χρειάζεται να εξολοθρευθούν.

Στην κηδεία αυτών που σκοτώθηκαν, ο Ιρανός πρόεδρος Εμπραχίμ Ραϊσί χαιρέτησε τη σφαγή της Χαμάς στις 7 Οκτώβρη, δηλώνοντας ότι το πογκρόμ σηματοδοτεί την αρχή «του τέλους του Σιωνιστικού καθεστώτος». Λίγες μέρες αργότερα, ο Ιρανός υπουργός Άμυνας Μοχάμαντ-Ρεζά Αστιαντί ισχυρίστηκε ότι «δεν υπάρχει» το Ισραήλ και ο λαός του πρέπει να «εγκαταλείψει την περιοχή».

Από τις 7 Οκτώβρη η υποστηριζόμενη από την Τεχεράνη Χαμάς διεξάγει πυραυλικές επιθέσεις στο βόρειο Ισραήλ σε σχεδόν καθημερινή βάση. Οι δυνάμεις της Τεχεράνης ενισχύουν τους Χούθι στην Υεμένη με την παροχή πληροφοριών, με μη επανδρωμένα αεροσκάφη και με πύραυλους. Οι Χούθι έχουν εξαπολύσει επιθέσεις στο Εϊλάτ, λιμάνι του νότιου Ισραήλ, καθώς και σε εμπορικά πλοία που πλέουν κατευθυνόμενα προς το κανάλι του Σουέζ. Πολιτοφυλακές στο Ιράκ και την Συρία που εξοπλίζει το Ιράν έχουν επιτεθεί σε στρατιωτικές δυνάμεις των ΗΠΑ που εδρεύουν εκεί.

Από τα τέλη του 2017 οι καταστροφικές συνέπειες των τυχοδιωκτικών στρατιωτικών ενεργειών της Τεχεράνης στην περιοχή έχουν προκαλέσει κύματα διαδηλώσεων του εργαζόμενου λαού του Ιράν. Έχουν κατέβει στους δρόμους για να απαιτήσουν να μπει τέλος στις στρατιωτικές επεμβάσεις στο εξωτερικό και για τον αναπροσανατολισμό των πόρων της χώρας προς την αντιμετώπιση των αναγκών του εργαζόμενου λαού. Μεταξύ άλλων αιτημάτων είναι η παροχή βασικών αγαθών σε χαμηλές τιμές, καθώς και δικαιώματα για τις γυναίκες και τις καταπιεζόμενες εθνότητες.

Το πιο σημαντικό ανάχωμα απέναντι στην απειλή περισσότερων στρατιωτικών επεμβάσεων από την Τεχεράνη και τις δυνάμεις που προωθούν τα συμφέροντά της στην περιοχή είναι οι εργαζόμενοι του Ιράν και οι αγώνες τους. Οι προσπάθειες της ιρανικής κυβέρνησης να κινητοποιήσει λαϊκή υποστήριξη προς την Χαμάς έχουν σε μεγάλο βαθμό αποτύχει.

Η Ουάσιγκτον και άλλες καπιταλιστικές κυβερνήσεις αναφέρονται στο σημερινό καθεστώς της Τεχεράνης ως το αποτέλεσμα της Ιρανικής Επανάστασης του 1979. Η αλήθεια όμως είναι ότι το καθεστώς αυτό είναι προϊόν μιας κτηνώδους αντεπανάστασης, η οποία πάλεψε για να αποτρέψει τους εργαζόμενους να εμβαθύνουν την επαναστατική πάλη με την οποία ανέτρεψαν το τυραννικό καθεστώς του υποστηριζόμενου από τις ΗΠΑ Σάχη.

Μια σύγχρονη, λαϊκή επανάσταση

Η Ιρανική Επανάσταση ήταν μια ριζοσπαστική, σύγχρονη, λαϊκή κοινωνική επανάσταση στις πόλεις και στην ύπαιθρο. Ενέπνευσε τους εργαζόμενους σε όλη τη Μέση Ανατολή και ανά τον κόσμο. Οι εργάτες οργάνωσαν *shora* (συμβούλια) σε εργοστάσια, εργοτάξια, διυλιστήρια και άλλους χώρους εργασίας ώστε να προωθήσουν τα δικά τους ταξικά συμφέροντα. Οι γυναίκες και οι καταπιεζόμενες εθνικότητες έδωσαν μάχες για τα δικαιώματά τους, και οι αγρότες για γη.

Η αντίδραση των δυνάμεων των κληρικών που τέθηκαν επικεφαλής της Ισλαμικής Δημοκρατίας ήταν να δώσουν μάχη για να καταστείλουν τους αγώνες αυτούς ώστε να αποτρέψουν οποιαδήποτε υπονόμευση της καπιταλιστικής κυριαρχίας. Επιτέθηκαν σε διαδηλωτές, προχώρησαν σε συλλήψεις και σε εκτελέσεις πολιτικών αντιπάλων τους και εξαπέλυσαν μια τραμπούκικη τρομοκρατία ενάντια σε όσους που πάσχιζαν να επεκτείνουν την επανάσταση.

Η καθοδήγηση των επιθέσεων αυτών ανατέθηκε στο σώμα των Ισλαμικών Επαναστατικών Φρουρών του Ιράν. Το σώμα αυτό παίζει σήμερα αποφασιστικό ρόλο στις στρατιωτικές επεμβάσεις της άρχουσας τάξης που έχουν στόχο το Ισραήλ και αντίπαλα καθεστώτα στη Μέση Ανατολή. «Θα εξάγουμε τις εμπειρίες μας», απείλησε ο Υπέρτατος Ηγέτης του Ιράν Αγιατολάχ Ρουχολάχ Χομείνι το 1987. Αποκάλεσε το Ισραήλ «καρκινωματώδη σιωνιστικό όγκο στο σώμα των ισλαμικών χωρών» και χαιρέτησε όλους όσους «καταφέρουν πλήγματα» σε αυτό.

Το αστικό ιερατικό καθεστώς στο Ιράν μετατράπηκε σε αντιδραστική δύναμη σε όλη την περιοχή.

Ο Στιβ Κλαρκ, ηγέτης του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος, περιγράφει το ιστορικό της ανόδου και της πτώσης της Ιρανικής Επανάστασης σε ένα αφιέρωμα της εφημερίδας *Militant* το 2018 με τίτλο «Επανάσταση, αντεπανάσταση και πόλεμος στο Ιράν».

Η πολιτοφυλακή Χεζμπολάχ ιδρύθηκε στον Λίβανο το 1983 με την άμεση συμμετοχή και χρηματοδότηση της Τεχεράνης. Έκτοτε έχει καταφέρει να συμμετάσχει σε αρκετές κυβερνήσεις συνασπισμού στον Λίβανο, αποκτώντας πρόσβαση σε κονδύλια και σε άλλους πόρους. Το 2006 η Χεζμπολάχ προκάλεσε έναν πόλεμο κατά του Ισραήλ ο οποίος διήρκεσε ένα μήνα. Το 2019 τραμπούκοι της Χεζμπολάχ πραγματοποίησαν επιθέσεις σε διαδηλωτές στη Βηρυτό που αγωνίζονταν για καλύτερες συνθήκες διαβίωσης και κατά της κυβερνητικής διαφθοράς.

Η ιρακινή κυβέρνηση βασίζεται επίσης σε πολιτοφυλακές τις οποίες οργάνωσαν οι Ισλαμικοί Επαναστατικοί Φρουροί του Ιράν. Κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων για θέσεις εργασίας και για πολιτικά δικαιώματα στη Βαγδάτη το 2019, οι διαδηλωτές φώναζαν το σύνθημα «Έξω, έξω το Ιράν»! Η κυβέρνηση χρησιμοποίησε τη βίαιη καταστολή για να συντρίψει τις

διαδηλώσεις με τις υποστηριζόμενες από την Τεχεράνη πολιτοφυλακές να παίζουν κεντρικό ρόλο. Περισσότεροι από 500 άνθρωποι δολοφονήθηκαν.

Το 2011 ο κυβερνήτης της Συρίας Μπασάρ-αλ-Άσαντ εξαπέλυσε μια τεράστια κλίμακα καταστολή στην αποτυχημένη προσπάθειά του να καταπνίξει μια λαϊκή εξέγερση. Οι υποστηριζόμενες από την Τεχεράνη πολιτοφυλακές και οι αεροπορικές επιδρομές της Μόσχας διαδραμάτισαν αποφασιστικό ρόλο για να επιτρέψουν στο καθεστώς του Άσαντ να αντιστρέψει τις απώλειες τις οποίες υπέστη στον εμφύλιο πόλεμο που ακολούθησε. Περισσότεροι από 300.000 άνθρωποι σκοτώθηκαν και 6,8 εκατομμύρια εγκατέλειψαν τη χώρα.

Ο αγώνας για την εξάλειψη του μίσους κατά των Εβραίων

Μήνες πριν από την σφαγή της Χαμάς στις 7 Οκτωβρίου, οι κυβερνήσεις του Ισραήλ και της Σαουδικής Αραβίας βρίσκονταν σε διαπραγματεύσεις που θα άνοιγαν τον δρόμο για την αναγνώριση του Ισραήλ από τους κυρίαρχους της Σαουδικής Αραβίας, μια διεύρυνση των Συμφωνιών Αβραάμ. Η Τεχεράνη έδωσε το πράσινο φως για το πογκρόμ της Χαμάς –τη μεγαλύτερη σφαγή Εβραίων από το Ολοκαύτωμα– τη στιγμή εκείνη επειδή ήθελε να χαλάσει τα σχέδια αυτά τα οποία έχουν για την ώρα παγώσει.

Ακόμη όμως και μια συντριπτική ήττα της Χαμάς από το Ισραήλ –η οποία κατ' επέκταση θα είναι και σοβαρό πλήγμα στην Τεχεράνη– δεν πρόκειται να βάλει τέλος στο μίσος κατά των Εβραίων ή σε μελλοντικές απειλές στο δικαίωμα ύπαρξης του Ισραήλ ως καταφύγιο για τους ανά τον κόσμο Εβραίους. Το αντιεβραϊκό μίσος έχει τη ρίζα του στην κρίση του καπιταλισμού που οδηγεί στον αφανισμό αυξανόμενων στρωμάτων της μεσαίας τάξης, πολλοί από τους οποίους κατηγορούν τους Εβραίους για την καταστροφή που αντιμετωπίζουν. Το μίσος κατά των Εβραίων γίνεται το λάβαρο των αντιδραστικών δυνάμεων στις οποίες στρέφονται οι κυρίαρχοι καπιταλιστές όταν αισθανθούν ότι απειλείται η πολιτική τους εξουσία.

Αυτό οδήγησε στο καθεστώς του Χίτλερ στη Γερμανία. Και το Ολοκαύτωμα που οργάνωσαν οι Ναζί –σε συνδυασμό με την απόφαση των κυρίαρχων στην Ουάσιγκτον, το Λονδίνο και άλλων καπιταλιστικών κυβερνήσεων να κλείσουν τα σύνορά τους στους Εβραίους πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τον δεύτερο ιμπεριαλιστικό παγκόσμιο πόλεμο– είναι αυτό που οδήγησε στην ίδρυση του Ισραήλ.

Στην πορεία των επαναστατικών αγώνων που έρχονται, οι εργαζόμενοι θα έχουμε την ευκαιρία να ανατρέψουμε την καπιταλιστική κυριαρχία και να πάρουμε την εξουσία και το πεπρωμένο μας στα δικά μας χέρια. Αυτό θα ανοίξει τον δρόμο για την τελική εξάλειψη του μίσους κατά των Εβραίων, μαζί με όλα τα άλλα τοξικά παράγωγα της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και καταπίεσης – στις ΗΠΑ, τη Μέση Ανατολή και ανά τον κόσμο.

<https://themilitant.com/2024/01/13/reactionary-govt-in-iran-key-to-mideast-conflict/>